

تورنمنت‌هایی برای رد نظر کادر فنی!

تیم‌های ملی الف و ب بسکتبال - یا به تقلید از چین تیم‌های قرمز و آبی - که به ترتیب تیم‌های اصلی و پشتوانه تیم اصلی هستند تقریباً بطور همزمان در دو تورنمنت معتبر شرکت کرده‌اند، دو تورنمنتی که با توجه به نتایج بدست آمده توسط ملی پوشان به نظر می‌رسد شرکت کنندگان یا رقیبان ایران در آن، به هیچ وجه به قدرتمندی سالهای گذشته نیستند و شمایی ضعیف از بسکتبال کشورهای خود را به همراه دارند. بنابراین احتمال دارد که از این پس این تورنمنت‌ها اعتبار گذشته را نداشته باشند.

تیم ملی الف (قرمز) در تورنمنت اطلس اسپرت حضور پیدا کرده که چند تیم آسیایی و اروپایی نیز در آن حضور دارند و تیم ب (آبی) در تورنمنت ویلیام جونز که پیش از اینها تیم‌های قدرتمند از آسیا و خارج از آن به این مسابقات می‌آمدند اما ظاهراً در این دوره چنین خبری نیست!

بهر حال تا اینجای ماجرا که مطالب به تحریر درمی‌آید (شنبه) هر دو تیم کشورمان با پیروزی‌های پرگل به مراحل بالاتر راه یافته‌اند در حالیکه صمد نیکخواه بهرامی هم در این تورنمنت تیم الف را همراهی نمی‌کند و قرار است خود را به تورنمنت بعدی که پس از اطلس اسپرت برگزار می‌شود، برساند!

با این احوال، اما آنچه در این میان جلب نظر می‌کند نتایج تیم ب است نه تیم الف. چون بهر حال تیم الف از ترکیبی مثل حامد حدادی - یکی از بهترین‌های جهان - و ارسلان کاظمی، محمد جمشیدی، بهنام یخچالی، سجاد مشایخی و... که بهترین‌های آسیا هستند، بهره می‌برد و همه اهالی بسکتبال از این تیم انتظار قهرمانی در بازیهای آسیایی جاگارتای اندونزی را دارند بنابراین برتری بر حریفان در اطلس اسپرت حتی با حضور تیم‌های قوی‌تر، نتایجی مورد انتظار است.

اما قابل توجه و البته تأمل نتایج تیم ملی ب در تورنمنت ویلیام جونز است که به گونه‌ای نقض ادعای کادر فنی تیم ملی است. کادری مشترک در تیم‌های الف و ب که به جهت همزمانی دو تورنمنت به

بزرگ کردن تمامی حریفان از درجه دو و سه تا درجه یک در مسابقات انتخابی جام جهانی ۲۰۱۹ چین و همچنین مسابقات پیش‌روی جاگارتای اندونزی بوده است. در حالیکه نتایج تیم‌های ملی الف و ب کشورمان در تورنمنت‌های اطلس اسپرت و ویلیام جونز بر این ادعا هم خط باطل می‌کشد حتی اگر رقیبان کشورمان در این مسابقات با تیم‌های درجه دو خود آمده باشند - همان اتفاقی که قاعدتاً در تورنمنت ویلیام جونز رخ داده است - با این حال از آنجا که در این تورنمنت تیم کشورمان نیز تیم دوم است و به پیروزی‌های با اختلاف فراوان مقابل حریفان دست‌یافته. پس حتی اگر در خوشبینانه‌ترین شرایط نخواهیم مدعی شویم که بزرگ‌نمایی کادر فنی تیم ملی از حریفان خلاف واقعیت است با جرأت می‌توانیم بگوئیم که در هر شرایطی، هیچکدام از آسیایی‌ها از تیم ملی ایران برتر نیستند و قدرتمندترین‌های آنان نیز در بدبینانه‌ترین شرایط، به بسکتبال ایران نزدیک هستند و نه برابر و حتی برتر!

حال بر این ماجرا بیفزایید این که از کانال‌هایی عنوان شده بعضی از تیم‌هایی که به تورنمنت ویلیام جونز آمده بودند - نظیر کره جنوبی - با تیم‌های اصلی مقابل ملی پوشان ب ایران قرار گرفته و شکست را پذیرا شده‌اند که اگر این موضوع واقعیت داشته باشد که به طور کامل باید هر دو ادعای کادر فنی تیم ملی مبنی بر فاصله داشتن بازیکنان تیم ب با تیم الف و همچنین قدرتمند معرفی شدن حریفان آسیایی یا به عبارت دیگر بزرگ‌نمایی آنان، مردود شود!

در این میان اما آنچه که پیش از هر موردی باعث انتقاد از کادر فنی در مورد اظهار نظرهایش می‌شود عدم اطلاع‌رسانی شفاف از سوی فدراسیون در مورد سطح تیم‌های شرکت کننده در این تورنمنت است تا مثلاً حریفان ایران بزرگتر از آنچه که هستند معرفی شوند. عملی که شاید به هدف حمایت از پیروزی‌های ملی پوشان در این تورنمنت صورت گرفته باشد اما در اصل مصداق همان «دوستی خاله‌خرسه» است چون انتظار بسیاری از علاقه‌مندان - و البته نه کارشناسان و اهل فن - را که با نظرات کادر فنی همراه شده و قبول کرده بودند که حریفان آسیایی ایران خیلی بزرگ هستند را نیز بالا برده و با این پیروزی‌ها در این تورنمنت‌ها مقابل حریفان قدرتمند قاعدتاً انتظار قهرمانی در جاگارتای اندونزی را خواهند داشت!

با این وجود با توجه به شناخت کاملی که کارشناسان زبده بسکتبال نسبت به تیم‌های آسیایی دارند اصلاً نیازی به شفاف‌سازی فدراسیون برای ارزیابی تیم‌های شرکت کننده در این دو تورنمنت ندارند و می‌دانند که اکثریت قریب به اتفاق و شاید هم، همه تیم‌های شرکت کننده در جام ویلیام جونز با تیم‌های دوم خود - دقیقاً مثل تیم ب ایران - آمده‌اند بنابراین اولاً نباید پیروزی‌های ملی پوشان مقابل آنان تعبیر به پیروزی مقابل تیم‌های اول آنان شود و دوماً باید تأکید مودک و مکرر کرد همین پیروزی‌های قاطع ملی پوشان ب مقابل تیم‌های دوم حریفان به معنای واجد شرایط بودن تعدادی از همین بازیکنان تیم ب برای جای گرفتن در تیم الف در شرایط فعلی و واجد شرایط شدن تعدادی دیگر در آینده‌ای نه چندان دور، خواهد بود!

در این میان شاید لازم باشد که نه کادر فنی بلکه متولیان فدراسیون و در رأس آن دکتر طباطبایی با پتانسیل‌های موجود در بسکتبال بیشتر آشنا شده و واقعیت‌ها و قابلیت‌های بازیکنان نخبه بسکتبال را بیشتر بشناسد و با استقلال کامل، دنباله‌روی بعضی از اظهار نظرها نباشد. طباطبایی باید به عنوان رئیس فدراسیون بسکتبال احاطه‌ای کامل بر تمام موارد داشته باشد. بهر حال او یک بسکتبالی از جامعه بسکتبال است و درست است که مثل برخی دیگر از بسکتبالی‌ها که امروز از دایره بسکتبال دور هستند و می‌توانستند حتی رئیس همین فدراسیون باشند احاطه صددرصدی به کلیه موارد ندارد اما همین از خانواده بسکتبال بودن، مسئولیت او را بیشتر می‌کند!

دو گروه تقسیم شده‌اند. کادری متشکل از مهران شاهین طبع، فرزاد کوهیان، مهران آتشی و محمد عابدینی که شاهین طبع و آتشی با تیم الف و کوهیان و عابدینی با تیم ب به مسابقات اعزام شدند.

در مدتی که شاهین طبع و کوهیان هدایت تیم ملی را بر عهده گرفته‌اند همواره در اظهار نظرهایشان یک نقطه مشترک داشته‌اند آن هم فاصله زیاد داشتن تیم ب با تیم الف است با تأکید این موضوع که فعلاً جایگزین‌های مناسبی از بین آنان برای تیم الف نمی‌توان پیدا کرد! اظهار نظری که البته در تناقض با اعتقاد اکثریت اهل فن بسکتبال است چرا که این گروه حداکثری معتقدند در بین جوانترها بازیکنانی هستند که به راحتی جایگزین ملی پوشان الف شوند - البته فقط باید حدادی استثناء شود - و حتی برخی از آنان نظیر وحید دلیر و محمد ترابی همین الان هم می‌توانند در ترکیب تیم الف باشند - همانگونه که بارها این اتفاق افتاده - تا چه رسد به اینکه جایگزین‌های مناسبی برای آینده ملی پوشان الف نباشند! از این دو بازیکن که بگذریم قطعاً رسول مظفری که عنوان بهترین مدافع لیگ ۹۶ را به خود اختصاص داد و حتی در جمع سه بازیکن برای کسب عنوان با ارزش‌ترین بازیکن قرار گرفت و همچنین خندان پور، آذری، صمدی، پذیرفته (پدیده لیگ ۹۶) و سایر بازیکنان تیم ب که در تورنمنت ویلیام جونز چین تایپه حضور یافته‌اند و رقبا را یکی پس از دیگری شکست داده و فقط به یک شکست مقابل کانادا تن داده‌اند علی‌رغم اظهار نظر کادر فنی تیم ملی، می‌توانند جایگزین‌های مناسبی برای ملی پوشان باشند.

در این میان صدا البته جای آرمان زنگنه از بهترین‌های سالهای قبل تیم ملی الف و همچنین کیوان ریاعی که جاداشت او هم در ترکیب الف باشد نیز خالی است!

بنابراین چگونه می‌توان مدعی شد که فاصله بازیکنان تیم ب با بازیکنان تیم الف آنقدر زیاد است که فعلاً نمی‌توان از بین آنان جایگزین‌هایی برای تیم الف برگزید؟ در این میان اما مورد دیگری که در اظهار نظرهای شاهین طبع و کوهیان همواره مشترک بوده

باعث شد تا راه این صعود، آسانتر هم بشود. در جریان این درگیری بسیار شدید که به نبرد گلاد یا تورها بیشتر شباهت داشت تا یک دعوی مرسوم و حتی شدید بین بازیکنان در زمین مسابقه، کمیته انضباطی فدراسیون جهانی بیش از دو سوم بازیکنان فیلیپین را که شامل بازیکنان اصلی این تیم می‌شوند، با جریمه‌ها و محرومیت‌های سنگینی روبرو کرد. همچنین چند بازیکن تیم ملی استرالیا نیز با محرومیت‌های مشابه روبرو شدند که با توجه به رویارویی ایران در مرحله بعدی انتخابی جام جهانی با این دو تیم و بخصوص فیلیپین که ۲۲ شهریور ماه باید با این تیم روبرو شود، کار ملی پوشان کشورمان برای صعود به جام جهانی ۲۰۱۹ آسان‌تر از قبل شد. بنابراین از هم اکنون می‌تواند فقط و فقط برای قهرمانی در جاگارتای اندونزی متمرکز شوند.

راه آسان صعود به جام جهانی آسانتر شد!

همانگونه که در مطالب هفته‌های گذشته در همین صفحات مفصلاً نوشتیم که ملی پوشان کشورمان برای صعود به مسابقات جام جهانی ۲۰۱۹ چین و قرار گرفتن در جمع شش تیم پایانی - به اضافه چین میزبان - هفت سهمیه می‌شود، کار چندان سختی ندارد، دعوی شدید بازیکنان دو تیم استرالیا و فیلیپین در آخرین بازی مرحله قبلی انتخابی جام جهانی یعنی دو حریف اصلی ایران در پنجره بعدی انتخابی جام جهانی